

[Handelsministeren.]

mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme.

(Første behandling findes i tidenden sp. 264).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 81, fremsættelsen i tidenden sp. 274).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Horn: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag og den højtærede justitsminister for hans tilslutning til lovforslaget, som jeg forstår er resultatet af de forhandlinger, der har været ført de to ministerier imellem, sådan som aftalen blev med det

folketingsudvalg, der beskæftigede sig med afgiftsloven i forrige samling.

Det har jo irriteret mange varevognsfolk, der betaler halv omsætningsafgift, at de ikke måtte have faste sæder i varerummet for at skabe større sikkerhed for dem, de transporterer, og ikke kunne få lov til at fjerne det gitter, som der skal være mellem førerrum og varerum ved varetransport, når de om søndagen eller om aftenen gerne vil have børnene omme i kassen eller i øvrigt køre en tur af mindre forretningsmæssig karakter. Lempelsen med hensyn til de faste sæder vil nok skabe irritation hos dem, der har betalt fuld afgift.

Disse lempelser åbner nok muligheder for omgåelse, og der kan måske her blive tale om forsøg på skattesnyderi, noget, som vi i høj grad må tage afstand fra, og jeg forstår derfor udmærket, at den højtærede finansminister har været betænkelig ved at gå så vidt, men han har trods alt bøjet sig for det ønske, der blev fremsat i det tidligere udvalg om at få dette forhold klaret, og det takker vi for. Jeg vil dog gerne tilføje, at når man nu får denne lempelse, så kan det ikke være rimeligt, at man udnytter den og roder sig ud i ulovligheder, som der kan være mulighed for, fordi det efter de foreslåede bestemmelser kan blive vanskeligt at drage skel mellem person- og varevogne, særlig da visse virksomheder og fabrikker har specialiseret sig i forsøg på at friste folk til omgåelse, og jeg ved mig i overensstemmelse med varevognsfolkernes organisation, når jeg siger, at der må tages skarp afstand fra forsøg på misbrug af de lempelser, der her er tale om.

I denne forbindelse vil jeg gerne omtale en ting, jeg har hæftet mig ved. Påfaldende mange varevognsejere har en tendens til at søge at få udvisket det firmanavn, der ifølge lovbestemmelserne skal være påmalet varevognen; det er, ligesom om de skammer sig over, at det er en varevogn. Jeg understreger det, fordi det måske er en af de bestemmelser, hvis overholdelse det kunne være ønskeligt politiet holdt lidt øje med. Der er også andre ting, jeg synes bilisterne er for sløsedede med, f. eks. at have nummerpladerne ordentlig oplyst. Vi ved også, at automobilorganisationerne ikke står bag dem, der sløser med disse ting, men gang på